

MONTSERRAT COMAS

POESIES

DESPERTAR A UN NOU DIA

Una remor suau m'ha despertat
mentre la cambra encara entreclaror
reflectia el despunta agosarat
d'un nou jorn que allunyava la foscor.

Mentre la cambra encara entreclaror
tímidament retroba l'energia
d'un nou jorn que allunyava la foscor
tot buscant el principi del nou dia.

Tímidament retroba l'energia
per despertar l'amor amb fort esclat
tot buscant el principi del nou dia.

Un amor que ha donat fertilitat
amb dos fills que junts, fem la travessia.....,
una remor suau m'ha despertat.

FOC APAGAT

Per què l'amor s'ha mort sense adornar-nos-en?
Tot d'una et sents estrany, vius amb basarda,
doncs l'amor que omplí tota una vida
de sobte, s'ha perdut en el passat.
Què s'ha fet d'aquell foc que ens abrasava,
i que junts jorn a jorn hem atiat?
Avui sols queden cendres apagades
i els troncs erms arraconats,
dins la quietud d'un foc que ja no crema.
Voldria ser recerca en la memòria
de cada instant viscut al teu costat,
perquè cadascun d'ells te vida pròpia
i el teu record encara em fa vibrar.
Què s'ha fet d'aquell foc que encenguérem
i que mai es tenia d'extingir?
Potser sense voler el descuidarem...,
entre els dos l'hem deixat morir.

ENFRONT DEL MAR

Enfront del mar amb tons rogencs
capto el vent que fa cançó
acaronant
com un amant,
el vell vaixell del pescador.

Enfront del mar be he observat
l'anar i venir del fort onatge
que sacsejava
sense cap trava
la boira groga en esclavatge.

Enfront del mar l'escuma blanca
com un pintor va fer camí
amb un llaurat
ben dibuixat
sobre un mirall ben cristal·lí.

Enfront del mar brau i potent
he contemplat bella escultura
i un sentiment
molt vehement
em fa endinsa dins l'aventura.

L'ESTANYOL ESTÀ SEC

L'estanyol està sec, ben ple de herbatge
els matolls, poc a poc, l'han embolcallat
s'ha perdut el mirall d'aquest aiguatge
que els matins refulgia entre l'arbrat.

Els matolls, poc a poc, l'han embolcallat
fent-li perdre aquells cants de la cascada;
juganera saltava pel penjat
emplenant l'estanyol de llum orada.

Fent-li perdre aquells cants de la cascada,
mes no ha perdut aquell sublim encant
ni els colors rutilants quan neix l'albada
reflectint glops de llum en cada instant.

La soledat envaeix aquest paratge;
l'estanyol està sec..., ben ple d'herbatge.

LA SOLEDAT

Et sents sol igual que en la nit fosca,
sents la buidor d'un dia sense sol,
perquè els anys han passat i no tornen
i s'han esvaït gent del teu entorn.
Aquells amics de la infantesa
en qui jugaves per carrers i places
i que compartires anys d'escola,
junts els secrets, del primer amor.
També aquells primers anys amb la parella,
la primera abraçada, el primer petó,
aquells dies d'il·lusió i tendresa
i aquelles nits d'amor càlid i fogós.
El naixement dels fills i tantes coses
que han quedat enterrades al passat,
i ara sols queda el silenci en la nit fosca,
i l'esfereïdora buidor d'aquesta soledat.

SENTIMENTS ENCREUATS

Tants sentiments enrevessats m'han atordit
i han despertat forta encreuada.
Per què sovint em sento morta
i al mateix temps a dintre meu clama la vida?
Els jorns són plens d'un vent que udola
tot arrasant els bells records de la infantesa;
aquells instants, tots ells viscuts, plens d'innocència,
qual pas dels anys ha transformat amb densa boira
obrint ferida que no tanca.
Vull aïllar aquesta boira
amb dolls de llum de resplendor agosarada
acolorint com foc encès la nostra vida
mentre guareix amb raig de lluna
els sentiments tant encreuats
que al cor flamegen.

T'ESTIC CERCANT AMOR

T'estic cercant a dins la cambra amor
en l'ombra del record i de la imatge
que ben guardats, reposen amb rubor,
submergits en el temps del nuviatge.

En l'ombra del record i de la imatge
tants moments de tendresa colpidora,
dibuixant a la vida nou viratge
gaudint de tanta joia a tothora.

Tants moments de tendresa colpidora
enterrats pel silenci de l'orgull,
destruint els colors d'aquesta aurora;
voldria novament desfer el garbull.

Deixant-me embolcallar en el teu ardor,
t'estic cercant a dins la cambra amor.

VULL UN MÓN NOU

Vull que aquest món enterri l'odi
que viu matant sense recança,
a tants infants
petits i gran
sols pel poder de fer venjança.

Vull que aquest món pari el rellotge
i amb valentia esfondrà el mur,
per fer camí
i un viu destí
per construir un nou futur.

Vull que aquest món trobi la pau
que cada dia llueixi el sol
amb més vigor
sense temor
per deturar els crits de dol.

Vull que aquest món faci un viratge;
obrin les reixes de bat a bat
fora presons
sembrem cançons!
Que brollin jorns d'un ferm esclat!

PENSANT AMB TU

Pensant amb tu s'obra la porta
als pensaments d'uns anys passats,
dies tan bells
deixant segells
als nostres cors enamorats.

Pensant amb tu visc el record
d'aquells moments, tan emotius
on la remor
en feia por
com el cabal que arrasa el riu.

Pensant amb tu fort he sentit
tot aquell temps, que amb grans afanys
cada matí
hem fet camí
destruint pedres i paranys.

Pensant amb tu vaig veure el cel
cobert d'estels, que em van parlar
de tantes nits
que junts i units
el nostre amor van envejar.

Pensant amb tu tot és esclat
el cor batega amb fort desig
per estar amb tu
sense que algú
pugui seguir el nostre trepig.

Pensant amb tu prest m'he adormi't
amb el somris del teu esguard
i una abraçada
a trec d'albada
que m'ha envoltat com estendard.

PENSAMENTS EN HAIKUS

L'hora cau lenta
en el caduc rellotge...,
temps d'enyorança.

.....

Els nens amb sorra
fan castells i figures.
Nova nissaga.

.....

La juvenesa
passa com el vent àgil,
no te'n oblidis.

.....

Els anys ens passen
cobrant-se noves taxes...,
és llei de vida.

.....

Molt de silenci.
La nit ens acarona
forta enyorança.

.....

Carrers desèrtics,
la tempesta ho transforma,
tot és mutisme.

.....

Els fills i pares
molt poc es compenetren...,
pobre nissaga.

.....

Cau la pluja,
el fort vent l'arrossega...,
buidor dins l'ésser.

MAR BRAVA

La mar brava sacseja fort l'onada
amb vivesa s'esclafa en la cinglera,
forjant els glops d'escuma, fent besada
les gavines voleien amb quimera.

Amb vivesa s'esclata en la cinglera,
lluny el far els vigila fent l'ullet,
les gavines voleien amb quimera;
amagat en la roca viu un fullet.

La mar és melodia de sonet
formós mirall del cel quan neix l'albada,
amagat en la roca viu un fullet.

En l'horitzó el sol s'obra a la diada
amb tornassols brillants, però a pleret,
la mar brava sacseja fort l'onada.

QUEDAT AMB MI

Avui amor he percebut
el teu cos fort i he respirat
el suau hàlit
del viure càlid
que dia a dia hem encetat.

Avui amor et sento a prop
mentre tots dos fem el camí
per uns verds prats
plens de brodats
que els besa el sol cada matí.

Avui amor com t'he enyorat
t'he abraçat amb gran delit
i un dolç petó
s'ha fet cançó
dins del meu cor que s'ha rendit.

Avui amor quedat amb mi
vull viure amb tu en tot moment
vora la mar
sotjant el far
que dóna llum al firmament.

MAR EMOGIT

Un brau mar arrossega bancs de sorra
mentre el vent fa aixecar jolius estels,
que en el cel són guspies de colors
emplenant tot l'espai d'un hàlit fred,
tot de sobte en el cel un espès núvol
ha esquinçat el llençol d'un blau grisenc,
i un fort llamp il·lumina la badia;
la ventada colpeja amb forts gemecs
esclafant-se amb vigor dalt la cinglera.
En la nau al cel implora el pescador
amarrat fortament a sobreproa,
doncs la mar emogida no te fre;
en la platja la gent esparverada
mira el mar que arrossega el mariner
i el vaixell que navega a la deriva,
mes de cop, la pregaria es fa alfabet
amb gran fe, tots a Deu clamen socors,
junt el bram d'aquest mar amb desconcert;
un fort prec fa ressò dins de la platja,
no ens deixeu Pare nostre, t'implorem...,
mentrestant poc a poc el mar s'encalma
i en l'horitzó s'albira el sol naixent.

TARDOR

Arbres nus, fulles seques,
branquillons trossejats
pel mal temps i el fort grop,
que arrossega el que troba al seu pas
emplenant tot el terra de grocs,
i cridant: la tardor ja arribat!
Asseguda al bell mig de la gespa,
en silenci aspectant, he deixat
aflorar multitud de vivències
ben guardades dintre de la ment.
Hi ha obert tants records en l'oblit
ressorgint el passat d'altres temps,
desgranant l'almanac de la vida;
tants abrils amb l'olor de les roses
perfumat el jardí de l'amor.
Un amor que era foc i tendresa
i també vendaval furiós;
d'aquells anys han donat pas a d'altres
però el foc és manté fent caliu
recolzant el meu somni.
Amb engany m'ha abatut com un ombra,
la tardor, poc a poc m'ha atrapat,
mes que importa si el rostre te arrugues,
i aquest cos ha quedat més feixuc
si dins meu és avui primavera,
i el meu cor, té el desig dels vint anys.

VULL ESTAR AMB TU

Els anys passats deixant records
tu i jo en el prat sobre el fullatge,
ben abraçats
enamorats
com dos infants fent un viatge.

Els anys passats fort han copsat
el nostre cor i el sentiment,
com un camí
marcant destí
que ens arrossega en un torrent.

Els anys passats són un regal
que no podré deixar a l'oblit,
tants bells instants
junts com amants,
ben arraulida en el teu pit.

Els anys passats estan presents
com un foc nou a dintre meu
i han despertat
l'ansietat
d'aquell amor de tant alt preu.

Els anys passats viuen amb mi
perquè no vull que el desengany,
sigui un vell port
per fer conhort
vull estar amb tu..., any, rere any.

HAIKU

La font goteja
cabells de neus ja foses...
Rica natura.

LLOP DE MAR

A poc a poc ja cau la nit
tímids estels llampurnejant
com xics follets saltironejant molt juganers;
mentre la lluna els va vetllant gelosament.
Dins de la mar un vell vaixell
es balanceja amb suau ritme;
en la proa el pescador mira la mar
acaronada per l'encant d'un raig de lluna.
Està quiet, molt pensatiu,
de sobte sent, que els pensaments han aflorat
com font rajant tants vells records;
aquells instants viscuts al mar,
mils raigs de sol sobre el cos,
també les pors en aquells jorns de tempestat;
la soledat en nits d'hivern, tristes, fredes,
l'han convertit en llop de mar.
Mes no oblida que en el port sempre l'espera
la seva llar, amb el caliu d'un foc encès
i el tendre amor d'aquella dona,
que junt a ell ja s'ha fet gran.
Però manté la il·lusió d'un llop de mar
que comparteix el seu amor,
entre la mar i l'estimada.

SENTIMENTS

El cor canta joiós com veu de vida
hi ha tants instants feixucs per fer oblit;
la cambra no és obscura, està dormida
esperant despertar a la mitjanit.

Hi ha tants instants feixucs per fer oblit;
vull apartar la por, tornar a somriure,
esperant despertar a la mitjanit
i poder junt amb tu sentir-me lliure.

Vull apartar la por, tornar a somriure,
que un gran esclat germini en fort clamor,
i poder junt amb tu sentir-me lliure
tot gaudint plenament del teu amor

oblidant temps passat que han fet ferida...
El cor canta joiós com veu de vida.

HAIKU

El vent rebufa
arrossegant les fulles...,
moments que passen.

SOMNI

Tot just a trenc d'albada et sentia a prop meu
i un dringar de campanes sonen a dins la ment,
recordant la tendresa
i els moments de bellesa
que desperten de nou el cor i el sentiment.

Tot just a trenc d'albada he recordat l'ahir
quan ben junts caminàvem, quin gran goig he sentit!
Llavors sense recança
t'esperava amb frisança
al cancell de la llar, alleujant el neguit.

Tot just a trenc d'albada he tingut un ensurt
perquè tot era un somni i no estaves amb mi;
un sanglot m'ha brollat
del meu cor trasbalsat
pel dolor que ara sento, no podent-te tenir.

Tot just a trenc d'albada he plorat dins la cambra,
estava tan feliç abans de despertar,
mes la teva presència
m'ha llevat la indolència
desvetllant-me de nou, el desig d'estimar!

HAIKU :   La marinada
                      embat l'ona a la roca,
                      és com la vida.

FOC ENCÈS

Les flames fan lluïssor iridescents
els troncs ben lentament van fent caliu,
ben absort he deixat he deixat els pensaments
voleiar en el record més reflexiu.

Els troncs ben lentament van fent caliu,
mentre en el sentiment ja efervescència,
voleiar en el record més reflexiu
desgranant tants moments d'incongruència.

Mentre en el sentiment ja efervescència,
foguera, fort desig, callats turments,
desgranant tants moments d'incongruència.

Nits de somnis, també d'ardors punyets,
omplint-me d'entrenyor la teva absència....,
les flames fan lluïssor iridescents.